

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 19 ноември 1991 година

относно определяне на минималните стандарти за защита на свинете

(91/630/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че всички държави-членки са ратифицирали Европейската конвенция за защита на животните, отглеждани за селскостопански цели; като има предвид, че Общността също така е одобрила тази конвенция с Решение 78/923/ЕИО⁴ и е депозирала инструмента си за одобрение;

като има предвид, че Европейският парламент в резолюцията си от 20 февруари 1987 г. относно политиката за хуманно отношение към животните⁵, е поискал от Комисията да направи предложения за минимални стандарти за интензивното отглеждане на свине;

като има предвид, че свинете, като живи животни, фигурират в списъка на продуктите, изброени в приложение II към Договора;

като има предвид, че отглеждането на свине е неразделна част от селското стопанство; като има предвид, че то представлява източник на доходи за част от селскостопанското население;

като има предвид, че разликите, които могат да нарушат условията на конкуренция, възпрепятстват гладкото функциониране на общия пазар на свине и на продукти от свине;

¹ ОВ С 214, 21.8.1989 г., стр. 31.

² ОВ С 113, 7.5.1990 г., стр. 183.

³ ОВ С 62, 12.3.1990 г., стр. 40.

⁴ ОВ L 323, 17.11.1978 г., стр. 12.

⁵ ОВ С 76, 23.3.1987 г., стр. 185.

като има предвид, че поради това е необходимо да се определят минимални общи стандарти за защита на свинете, отглеждани за разплод и за угодяване, за да се гарантира рационалното развитие на производството;

като има предвид, че е необходимо официалните служби, производителите, потребителите и други да бъдат информирани за развитието в тази област; като има предвид следователно, че Комисията, въз основа на доклад на Научния ветеринарен комитет, следва да продължава активно да извършва научни изследвания в областта на най-ефективната(те) система(и) за отглеждане на животни от гледна точка на хуманното отношение към животните; като има предвид, че следва съответно да се предвиди преходен период, който да даде възможност на Комисията да изпълни успешно тази задача,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива определя минималните стандарти на защита на свинете, отглеждани в затворено пространство за разплод и угодяване.

Член 2

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „свиня“ — животно от рода на свинете, независимо от възрастта, отглеждано за разплод или за угодяване;
- 2) „нерез“ — мъжка свиня, в полова зрялост, предназначена за разплод;
- 3) „млада свиня“ — женска свиня в полова зрялост, която не е раждала;
- 4) „свиня“ — женска свиня след първото раждане;
- 5) „свиня-майка“ — женска свиня в периода от раждането до отбиването на прасенцата;
- 6) „суха бременна свиня“ — женска свиня в периода от отбиването на прасенцата до периода около раждането;
- 7) „бозаещо прасе“ — прасе в периода от раждането до отбиването;
- 8) „подрастващо прасе“ — небозаещо прасе на възраст до десет седмици;
- 9) „прасе за угодяване“ — прасе на възраст над 10 седмици до клането или използването му за разплод;
- 10) „компетентен орган“ — органът, който е компетентен по смисъла на член 2, параграф 6 от Директива 90/425/ЕИО⁶.

⁶ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 91/496/ЕИО (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56).

Член 3

Държавите-членки гарантират, че:

1. - считано от 1 януари 1994 г. всички новопостроени или реконструирани свиневъдни обекти и/или тези, които са започнали дейност за пръв път след тази дата, отговарят поне на следното изискване:

Свободната площ, с която да разполага всяко подрастващо прасе или прасе за угояване, отглеждани в групи, да бъде:

- 0,15 кв. м за свинете със средно тегло 10 кг или по-малко,

- 0,20 кв. м за свинете със средно тегло между 10 и 20 кг,

- 0,30 кв. м за свинете със средно тегло между 20 и 30 кг;

- 0,40 кв. м за свинете със средно тегло между 30 и 50 кг,

- 0,55 кв. м за свинете със средно тегло между 50 и 85 кг,

- 0,65 кв. м за свинете със средно тегло между 85 и 110 кг,

- 1,00 кв. м за свинете със средно тегло над 110 кг;

- считано от 1 януари 1998 г. горепосочените минимални стандарти се прилагат за всички свиневъдни обекти;

2) Считано от 31 декември 1995 г. се забраняват строежът и престрояването на помещения, в които младите женски свине и женските свине-майки са вързани.

Въпреки това използването на съоръжения, построени преди 1 януари 1996 г., които не отговарят на изискванията на точка 1, може да бъде разрешено от компетентния орган с оглед резултатите от инспекциите, предвидени в член 7, параграф 1 за период, който при никакви обстоятелства не може да бъде продължаван след 31 декември 2005 г.

Разпоредбите на настоящия член не се прилагат за свиневъдни обекти, където се отглеждат по-малко от шест свине или шест свине-майки с техните прасенца.

Член 4

1. Държавите-членки гарантират, че условията за отглеждането на свине са в съответствие с общите разпоредби, определени в приложението.

Въпреки това до 30 юни 1995 г. компетентните органи на държавите-членки може да разрешат дерогации от разпоредбите на глава I, параграфи 3, 5, 8 и 11 от приложението.

2. Освен това преди влизането на настоящата директива в сила Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, издава препоръка, в която се определят

минимални стандарти за защита на свинете, допълващи тези, съдържащи се в приложението.

Член 5

Разпоредбите, съдържащи се в приложението, могат да бъдат изменяни в съответствие с процедурата, предвидена в член 10, като се отчита научният прогрес.

Член 6

Най-късно в срок до 1 октомври 1997 г. Комисията представя на Съвета доклад, изготвен на базата на становище на Постоянния ветеринарен комитет относно системата(ите) за интензивно отглеждане, които отговарят на изискванията за хуманно отношение към свинете от патологична, зоотехническа, физиологична и поведенческа гледна точка, както и на социално-икономическите последици на различните системи. Докладът отчита по-специално хуманното отношение към свинете-майки, отглеждани в пространство с различна степен на затвореност или на групи и се придружава от съответни предложения, свързани със заключенията в доклада.

В срок най-късно до три месеца след представянето на предложенията Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Член 7

1. Държавите-членки гарантират, че инспекциите се извършват под отговорността на компетентния орган, с цел да се проверява спазването на разпоредбите на настоящата директива и на приложението към нея.

Тези инспекции, които могат да се извършват в рамките на проверки за други цели, обхващат всяка година статистически представителна извадка за различните системи за отглеждане във всяка държава-членка.

2. Съгласно процедурата, предвидена в член 10, Комисията съставя кодекс с правилата, приложими при извършване на инспекциите, предвидени в параграф 1.

3. На всеки две години, до последния работен ден на месец април и за пръв път до 30 април 1996 г., държавите-членки информират Комисията за резултатите от инспекциите, извършени през последните две години, в съответствие с настоящия член, включително и за броя на извършените инспекции спрямо общия брой на свиневъдните обекти на територията им.

Член 8

Животните, които са внесени в Общността от страни, които не са членки, трябва, по отношение на изискванията за доброто им състояние, да получават третиране поне равностойно на това, което се гарантира от настоящата директива на животните с произход от Общността.

Член 9

Когато е необходимо за еднаквото прилагане на настоящата директива, ветеринарните експерти от Комисията могат, в сътрудничество с компетентните органи, да извършват проверки на място. Лицата, извършващи тези проверки, прилагат специални мерки за лична хигиена, необходими за да се изключи всякакъв риск от пренасянето на болести.

Държавата-членка, на територията на която се извършва проверката, оказва пълно съдействие на експертите при изпълнение на задачите им. Комисията информира компетентния орган на държавата-членка за резултатите от извършените проверки.

Компетентният орган на държавата-членка взема съответните мерки, които биха могли да се окажат необходими с оглед резултатите от проверката.

По отношение на връзките със страни, които не са членки, се прилагат разпоредбите на глава III от Директива 91/496/ЕИО⁷.

Общите правила за прилагането на настоящия член се приемат в съответствие с процедурата, определена в член 10.

Член 10

1. Когато трябва да се следва процедурата, определена в настоящия член, Постоянният ветеринарен комитет, създаден с Решение 68/361/ЕИО⁸, по-нататък наричан „Комитетът“, се сезира незабавно от председателя му по негова инициатива или по молба на представител на държава-членка.

2. Представителят на Комисията представя на комитета проект за мерките, които следва да се вземат. В срок, определен от председателя, в зависимост от спешността на въпроса, комитетът приема становище с мнозинство, предвидено в член 148, параграф 2 от Договора в случай на вземане на решения от Съвета по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки се претеглят по начина, определен в горепосочения член. Председателят не гласува.

3. Комисията приема мерките, когато те са в съответствие със становището на комитета.

4. Когато предложените мерки не са в съответствие със становището на комитета или ако не е представено становище, Комисията незабавно внася в Съвета предложение за мерките, които следва да се приемат. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичането на тримесечен срок от датата на сезирането Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията, освен случаите когато Съветът се е произнесъл срещу тях с обикновено мнозинство.

⁷ ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56.

⁸ ОВ L 255, 18.10.1968 г., стр. 23.

Член 11

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива преди 1 януари 1994 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, посочени в параграф 1, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваването се определят от държавите-членки.

2. Въпреки това от датата, определена в параграф 1, държавите-членки могат, при спазване на общите разпоредби на Договора, да прилагат на териториите си по-строги разпоредби за защита на свинете от тези, съдържащи се в настоящата директива. Те информират Комисията за всички такива мерки.

Член 12

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 19 ноември 1991 година.

За Съвета:

Председател

P. BUKMAN

ПРИЛОЖЕНИЕ

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Материалите, използвани за построяването на помещения за настаняване и особено на боксове и съоръжения, с които телетата могат да влязат в контакт, не трябва да бъдат вредни за свинете и трябва да могат да се почистват и дезинфекцират основно.
2. До изработването на правила на Общността в тази област електросъоръженията и електрическите вериги трябва да бъдат инсталирани в съответствие с действащите национални изисквания, за да се избегнат токови удари.
3. Изолацията, отоплението и вентилацията на помещението трябва да гарантират, че необходимите приток на въздух, ниво на запрашеност, температура и влажност на въздуха и концентрация на газове се поддържат в граници, които не са вредни за свинете.
4. Всяко автоматично или механично съоръжение, което е от съществено значение за здравето и хуманното отношение към животните трябва да бъде инспектирано поне веднъж на ден. Когато се открият недостатъци, те трябва да бъдат незабавно коригирани, а ако това е невъзможно, трябва да бъдат взети съответните мерки за опазване на здравето и доброто състояние на животните до отстраняване на недостатъка, като се използват други методи за хранене и като се поддържа околното пространство в задоволително състояние. Когато се използва система за изкуствена вентилация, следва да се предвиди и подходяща резервна система, за да се гарантира достатъчно обновяване на въздуха, за да се опази здравето и доброто състояние на животните в случай на отказ на системата. Следва да се осигури алармена инсталация, която да предупреждава гледача на животни за повреда в системата. Алармената система трябва да бъде редовно проверявана.
5. Свинете не трябва да бъдат постоянно държани на тъмно. Затова, с цел да се отговори на поведенческите им и физиологичните им нужди, като се отчитат различните климатични условия на държавите-членки, трябва да се предвиди подходящо естествено или изкуствено осветление, обикновено в часовете между 9 и 17. Освен това трябва да има в наличност и подходящо осветление (фиксирано или подвижно), което да позволява свинете да бъдат инспектирани по всяко време.
6. Всички свине, които се отглеждат в групови или индивидуални боксове трябва да бъдат инспектирани от собственика или от отговорното лице поне веднъж на ден. За всяка една свиня, която изглежда болна или ранена, трябва се осигури незабавно лечение. При необходимост болните или ранените свине трябва да могат да бъдат отделени в подходящи помещения със сухи и удобни постелки. Ако свинете не реагират на грижите на лицето, което се грижи за тях, трябва, при първа възможност, да бъде извършена консултация с ветеринарен лекар.

7. Ако свинете се отглеждат заедно, следва да бъдат взети мерки с цел да се избегне борба между тях, която надхвърля нормалното поведение. Свинете, които показват непрекъсната агресивност спрямо другите или са жертви на такава агресия, трябва да бъдат отделени или отдалечени от групата.

8. помещенията трябва да бъдат така изградени, че да позволяват на всяка свиня:

- да лежи, да си почива и да става без затруднения,
- да разполага с чисто място, където може да почива,
- да вижда другите свине.

9. Когато свинете са вързани, то връзката им не трябва да ги наранява и трябва да бъде редовно проверявана и ако е необходимо, да бъде коригирана, така че животните да се чувстват добре. Всяка връзка трябва да бъде достатъчно дълга, че да позволява на животното да се мести съгласно параграф 8. Тя трябва да бъде от такова естество и така направена, че, доколкото е възможно, да се избегне всякакъв риск от задушаване или от нараняване.

10. Помещенията, клетките, съоръженията и инструментите, обслужващи свинете, трябва да бъдат съответно почиствани и дезинфекцирани, за да се избегне кръстосано замърсяване и появата на организми, носители на зарази. При първа възможност трябва да се отстраняват изпражненията, урината и неизядената и разпръсната храна, за да се намалят миризмите и да не се привличат мухи или гризачи.

11. Подовите не трябва да бъдат хлъзгави, но да бъдат гладки, така че да не се наранят животните и да бъдат така изпълнени, че да не причиняват наранявания и страдания, когато животните се прави или легнали. Подовите трябва да бъдат пригодени спрямо ръста и теглото на свинете и повърхността им да е здрава, плоска и стабилна. Мястото, където животните лежат, трябва да бъде удобно, чисто и с подходящ дренаж и не трябва да създава неудобства на свинете. Ако има постелка, то тя трябва да бъде чиста, суха и да не вреди на свинете.

12. На всички свине трябва да е осигурена храна, отговаряща на възрастта и теглото им и като се отчитат и поведенческите им и физиологични нужди с цел осигуряване на доброто им здраве и хуманно отношение към тях

13. Всички свине трябва да бъдат хранени поне веднъж на ден. Когато животните са в групови боксове и не разполагат с храна, колкото всяко иска или пък със система за автоматично подаване на храната, то всяка свиня трябва да има достъп до храна по същото време, когато и другите животни от групата.

14. Всички свине на възраст над две седмици трябва да имат достъп до достатъчно количество прясна вода, която да може да задоволи нуждата им от течности.

15. Съоръженията за хранене и поене трябва да бъдат така проектирани, изградени, инсталирани и поддържани, че да бъдат в състояние да сведат до минимум опасността от замърсяване на храната и водата, предназначени за свинете.

16. Освен мерките, които се вземат обикновено, за да се избегне свинете да си хапят опашките и други вредни навици и за да им се позволи да задоволяват поведенческите си навици, всички свине, като се отчитат заобикалящата ги среда и плътността им, трябва да разполагат със слама или с друг подходящ материал или предмет.

ГЛАВА II

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО РАЗЛИЧНИТЕ КАТЕГОРИИ СВИНЕ

I. НЕРЕЗИ

Боксовете за нерези трябва да бъдат така проектирани и поставени, че да могат животните да се обръщат, да улавят грухтенето, миризмата и очертанията на другите свине и да разполагат с подходящо място за почивка. Мястото за спане трябва да бъде сухо и удобно. Боксът на един възрастен нерез трябва да бъде поне 6 квадратни метра. Въпреки това, в случаите когато боксовете се използват за оплождане, следва да се предвиди и по-голяма площ.

II. МЛАДИ СВИНЕ И СВИНЕ-МАЙКИ

1. При необходимост бременните женски свине и младите свине трябва да бъдат обработени срещу външни и вътрешни паразити. Бременните женски свине и младите свине трябва, ако се поставят в отделенията за раждане, да бъдат основно почистени.
2. Те трябва да разполагат с чисто и удобно място за раждане, с дренаж и при необходимост да могат да разполагат с материали за направа на постеля за новородените.
3. Зад бременните женски свине и младите свине-майки трябва да се предвиди свободно пространство, за да може да се осъществи естественото или асистираното раждане.
4. Отделенията за раждане, където женските свине могат да се движат свободно, трябва да бъдат снабдени със съоръжения за защита на прасенцата, като перила например.

III. ПРАСЕНЦА

1. Ако е необходимо, на прасенцата може да им се предостави източник на топлина и стабилно, сухо и удобно място за лягане, настрана от родилката, където те биха могли да си почиват едновременно с нея.
2. Когато се използва отделение за раждане, прасенцата трябва да разполагат с достатъчно пространство, за да могат да сучат без затруднения.
3. Ако има практика да се извършва кастрация на мъжки животни на възраст над четири седмици, то същата следва да се извърши само с упойка и то от ветеринарен лекар или от квалифицирано лице съгласно националното законодателство.

4. Частичното разрязване на опашката и на зъбите не следва да бъде извършвано рутинно, а само в случаите когато при отглеждането се окаже, че раните по вимето на женските свине, на ушите или на опашките на свинете са причинени от неприлагането на тези процедури. Ако е необходимо частично подрязване на зъбите, то това следва да се извърши в първите седем дни след раждането.

5. Прасенцата не трябва да бъдат отделяни от майка си до навършването на триседмична възраст, освен ако оставането им при майката е вредно за нея или за самите тях.

IV. ПОДРАСТВАЩИ ПРАСЕТА И ПРАСЕТА ЗА УГОЯВАНЕ

Образуването на групи от прасета трябва да се извърши в най-кратки срокове след отбиването. Прасетата трябва да бъдат отглеждани в постоянни групи, смесването на които трябва да бъде максимално избягвано.